

{datsopic id=112 align=left}Uzun aramalardan sonra Sibel'in kayıp bavullarından ikincisi de bulundu. Kaybolan ilk bavulun içinde İzmir'deki Yıldız Led'den Can Öztuğ'un Uzaklar için özel olarak imal ettiği ledli lambalar vardı. Artık özellikle seyir fenerlerimizde ve demir fenerimizde bu lambalardan ulanıyoruz. Sarfiyatları yok denecek kadar az. Yeni gelenlerin üzeri tuzlu su ve neme karşı özel bir solüsyonla kaplandığından dış etkilere karşı korumalı. Bu bavulu bulduğumuzda çok sevinmiştik.

Kayıp olan ikinci bavul ise önce Madrid'e gitmiş. Oradan Tenerife Adası'na geldi. Bavulun yolculuğunun ilk etabı nispeten çabuk geçti. Ancak Tenerife'den bizim bulunduğumuz Hierro Adası'nın Havaalanına, oradan da teknenin bağlı olduğu Restinga köyüne gelmesi günler sürdü. Bu arada birkaç kere daha kaybolup yeniden bulundu. Hatta bir keresinde taksiyle teknenin başına kadar gelip geri dönmüş! Sayısız telefon görüşmelerinden sonra bir gün, bavulumuzun yarın bulunduğumuz yerde bir adrese gönderileceği haberini aldık. O gece saati kurup yattık. Sabahleyin Sibel erkenden kalkıp randevu mahalline gitti.

Sonunda kayıp bavulumuza kavuştuk. Bu bavula bu kadar önem vermemizin nedeni, içinin kumanyayla dolu olmasıydı. Sibel Türkiye'deyken, güzel memleketimize özgü yiyecek ve içeceklerden bol bol almış. Haliyle bunlar yabancı sularda bulunmuyor. Ancak aldıklarının hepsini aynı bavula koymuş. Beş şişe aslan sütü, iki buçuk kilo yörük peyniri, bir kilo Ezine peyniri, bir buçuk kilo Bergama tulumu, yarım kilo İzmir tulumu, dört kilo bulgur, yarım kilo kabak çekirdeği, yarım kilo çiğdem (yani ay çekirdeği) ve Namlı Pastırmaları'ndan denizci dostumuz Esen Mepa'nın bizim için özel olarak seçip yolladığı bir koli pastırma ve sucuk, hem de çemenlisinden...

Uzun yolculuğu sırasında oraya buraya atıldığı anlaşılan bavulun içindeki paketlerin kimi yamulmuş, kimi ezilmiş, ama çok şükür hasar, ya da kayıp yok. Bavulun geri kalan kısmı sipariş ettiğim kitaplarla doluydu. Gözümüz yiyeceklerde olduğu için onlarla ilgilenemedim. Hatta içimden, keşke kitap isteyeceğime acılı tarhana isteseydim, diye geçirdim. Kitap dediğin nedir ki, yenilmez, içilmez...

{datsopic id=213 align=left}İspanya'da her yıl Balıkçılık Bayramı adlı bir bayram kutlanırmış. Bu seneki kutlamalara biz de şahit olduk. Bütün İspanya'da böyle midir, yoksa balıkçı köyü olduğu için burada mı uzattılar bilemeyeceğiz, (zaten sormak da aklıma gelmedi) ama kutlamalar bütün bir hafta boyunca sürdü. Herkes gibi biz de çok eğlendik. Köyün dans pistinde her akşam müzik ve dans vardı. Burası bildiğimiz köylerden biraz farklı, dans pistli bir köy. Genci yaşlısı bütün köy halkı geç vakitlere kadar müziğe ayak uydurarak dans etti durdu. Burada kadın kadına da dans ediliyor. Bunlar genellikle ton ton görümlü teyzeler. Sanırım kocalarını erken yaşta cennete yollamışlar. Şimdi kendi aralarında eğleniyorlar.

{datsopic id=207 align=}Gün içinde halka bol bol yemek dağıtıldı. Böylece akşamları dansta

harcanan kalorilerin geri alınması sağlanmış oldu. Bir gün karides, kalamar, midye, tarak gibi deniz mahsulleriyle pişirilmiş safranlı pilav (burada paella diyorlar) büyük bir lenger içinde servis edildi. Bir başka gün sahilde odun ateşi yakıldı. İçinde bonito (lezzetli bir ton balığı cinsi) parçaları olan dev kazanlar ateşin üzerine oturtuldu. Masaların üzerine damacaneler içinde yerli şaraplar kondu. Ateşin etrafına toplanan ahali istediği kadar yiyip, içti.

{datsopic id=158 align=}Bir diğer gün kooperatifin soğuk hava deposunda toplandı. Hava sıcak olduğu için değil, masaları sığdırabilmek için burada toplandı. Uzun masaların üzeri meze tabakları ve çeşit çeşit içkiyle doluydu. Mısır unuyla kızartılmış balık köftesi, mayonezli balık, balık salatası, iri takozlar halinde kızartılmış balık parçaları. Nereye baksan balık ve balıkçılar... Mekân da soğuk hava deposu... Yani her şeyiyle balıkçılık bayramının ruhuna uygun bir ortam... Bir, iki bardaktan sonra biz de diğerleri gibi yemeklere on parmak yumulduk.

{datsopic id=153 align=}Bayramın son günü Meryem Ananın heykeli denize çıkarıldı. Kırmızı bir balıkçı kayığına yerleştirilen Meryem Anaya limanda bir tur attırıldıktan sonra, kayık dışarı çıktı. Üzeri köy halkıyla dolu diğer balıkçı tekneleri de onu takip etti. Kayıklardan birine kocaman bir bayrak asılmıştı. Bayraktaki resmi ben önce Hz. İsa zannettim. Ama değilmiş. Ağzında kocaman bir sigara tutan şahsın resminin altında Bob Marley, yazıyordu!

{datsopic id=119 align=}Kısmet olursa birkaç güne kadar buradan ayrılacağız. İnternet bağlantımız kesilecek. Ancak bu kez SSB radyo vasıtasıyla e-posta yollamaya çalışacağım. Seyirde bağlantı kurabilecek miyiz, çok merak ediyorum. Hep beraber göreceğiz.